

Sparekassernes egen Side. Derimod har Finansministeriet nu taget under Overveelse, hvad der kunde være at ændre i de gjældende Bestemmelser om Modtagelsen af Umyndiges Midler, offentlige Stiftelsers Midler og Stifters midler, og det foreliggende Lovudkast viser, hvilke Forandringer Ministeriet i disse Henseender har troet at burde bringe i Forflag, idet Loven om den svævende Statsgjæld for Dyrtigt ønskes forlænget til at gjælde for Aaret til 31te Marts 1856.

Umyndiges og offentlige Stiftelsers Midler i Danmark modtoges indtil Ugangen af Aaret 1839 i Statskassen til Forretning med 4 pCt. Ifølge Placat af 5te November 1839 forrentes derimod de siden 1ste Januar 1840 indbetalte Capitaler ifkun med $3\frac{1}{2}$ pCt. Den under Nr. 1 foreslaaede yderligere Nedsættelse af Renten for de Capitaler, som indbetales efter den 31te Marts 1855, til 3 pCt. er begrundet i det Duffe, at formindste Indbetalingerne og bevirke de Capitaler, som herefter indbetales, hurtigere udbragte, hvilket søges opnaaet ved, at alle Bedkommendes Opmærksomhed for Capitalernes bedre Frugtbargjørelse skærpes ved Rentens Nedsættelse. Det antages, at Gjælden for Umyndiges Midler herved i Gjennemsnit vil blive formindstet med 30,000 Rdlr. aarlig, og at Gjælden for offentlige Stiftelsers Midler, hvorpaa neppe mange Indbetalinger kunne ventes til 3 pCt. og med den for disse Capitaler gjældende Opsigelsestid af et Aar, vil blive formindstet med et Gjennemsnitsbeløb af 70,000 Rdlr. aarlig.

Umyndiges Midler under 100 Rdlr. kunne nu ifølge Placat af 26de Juli 1831 indbetales i Statskassen i Summer af i det Mindste 20 Rdlr. for hver Myndling, naar flere Myndlingers Capitaler samles til et Beløb af 100 Rdlr. eller derover. De Summer, der ikke kunne completeres til 100 Rdlr., skulle, naar de ikke paa anden Lovbefalet Maade kunne frugtbargjøres, indsettes i Sparekasserne, hvilket ligeledes gjælder om offentlige Stiftelsers Midler. Forstævnte Bestemmelse har bebyrdet Statskassen med en saa stor Mængde

smaa Gjældsposter, der vel modtages under Get, men opsiges og tilbagebetales enkeltviis, at en Forandring heri er funden høist ønskelig. At denne, saaledes som under Nr. 2 foreslaaet, kommer til at bestaae i Fastsettelsen af 100 Rdlr. som det mindste Beløb, der for hver enkelt Umyndig eller Stiftelse modtages i nogen Indbetaling til Forrentning af Statskassen, er saa meget mindre betænkeligt, som Capitalerne under 100 Rdlr. allerede nu ere henviste til Sparekasserne, forsaavidt de ikke tilfældigviis kunne completeres til 100 Rdlr. Hertil kommer, at der for nærværende Tid haves Sparekasser i alle Amter i Danmark, hvilket ikke var Tilfældet i Aaret 1831, og at disse nu sikkrere end dengang kunne antages at have staaet deres Prøve. I finansiel Henseende vil den her foreslaaede Forandring ikke være af stor Betydning; men, om de derved udelukkede Indbetalinger endog kun vilde udgjøre 5 à 6,000 Rdlr. aarlig, befries Statskassen derved aarlig maaskee for flere hundrede smaa Gjældsposter, som hver især kunde henvise i mange Aar.

Under en med Justitsministeriet indledet Correspondance, angaaende forberedende Skridt til Statskassens fuldstændige Befrielse for de her omhandlede Arter af den svævende Statsgjæld, der hidrøre særligen fra Indbetalinger i Kongeriget Danmark, men bebyrde hele Monarchiets Finanser, har Justitsministeriet troet at burde gaae ind paa de tvende ovennævnte Forslag, skjøndt det ikke antager, at Statskassen i det Hele bør kunne unddrage sig fra at modtage Umyndiges og offentlige Stiftelsers Midler. Justitsministeriet har dog bragt den Modification i Finansministeriets sidstnævnte Forslag under Overveelse, at det, naar flere umyndige Sødfende arve sammen, skulde være tilstrækkelig, at det Beløb, der ønskes indbetalt i Statskassen af disse Midler, tilsammentaget udgjør 100 Rd. En saadan Modification forekommer Finansministeriet ikke at være begrundet i Sagens Natur og vilde berøve den foreslaaede Lovbestemmelse en stor Deel af dens tilfattede Nytte. Den er derfor ikke optagen i Lovudkastet.